

23 APRILIE

**PARACLISUL
SF. MARE MUCENIC
GHEORGHE
DE LA
CAPADOCIA**

VENETIA, 1816

Ἄλλος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργόν Γεώργιον.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετά τὸν Ἐυλογητὸν, καὶ τὰ λοιπά, τὸ παρὸν. ἤχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Τῷ σῷ τεμένει τῷ σεπτῷ νῦν προσρέχομεν, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ σου τῇ Θεῖᾳ
προσπίπτομεν, ἐν καταλύξει κράζομεν δακρύουτες πρὸς σέ, ἅγιε Γεώργιε, αἰχ-
μαλώτων ὁ ρύσης, πρόφθασον καὶ λύτρωσον, ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς προσ-
κυνῶντας πέθῳ ἐκ ψυχῆς, τὴν σεβασμίαν καὶ Θεῖαν εἰκόνα σου.

„ Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς. ὁ Ν'.

ᾠδὴ α'. Ἐγγράν διοδεύσασ.

Πολλαῖς συνεχόμενος συμφοραῖς, πρὸς σε καταφεύγω, λυτρωθῆναι με πει-
ρασμῶν, ἐφόδου λησιῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ τῆς πανώλους, Γεώργιε μέγιστε.

Παθῶν ταραττόμενος προσδοαῖς, πρὸς σε νῦν προσρέχω, ὡς προσάτην
καὶ βοηθόν, λύτρωσαί με τούτων, Γεώργιε τρισμάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν θερμῇ
μεσιτείᾳ σου.

Σωτήρα σέ ἔχομεν τῶν δεινῶν, Γεώργιε μάκαρ, ἀσθενείας τῆς λοιμικῆς,
κινδύνων λησιῶν τε καὶ βαρβάρων, ἐπιδρομῆς τε καὶ πάσης κακώσεως.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Θεῖας, καὶ προνοίας τῆς
παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Λοιμικῶν νοσημάτων, καὶ συμφορῶν κύμασιν, ἔχομέν σε ρύσιν καὶ μέ-
γιστον ἀντιλήπτορα, καὶ ταῖς βαρβάρων ἐρμαῖς, ἀλλὰ λιταῖς σου ταῖς Θεαῖς, πάν-
των τούτων λύτρωσαι μάρτυς Γεώργιε.

Σὺ προσάτης ὑπάρχεις, τῶν δυσυχούτων Γεώργιε, καὶ κωδουσευτου
ὑπέρμαχος καὶ ἀντίληψις, καὶ τῆς πανώλους ὄξυς, ὀλοθρευτῆς καὶ διώκτης,
λησῶν τε ἀντίμαχος Θεομακάρισε.

Λησρικῆς τε ἐφόδου, καὶ τῶν δευνῶν ἄγιε, καὶ τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ὁ
ἑτοιμότητος, ρύσης καὶ πρόμαχος, ὁ βοηθὸς καὶ προσάτης, πάσης ἄλλης θλί-
ψεως, μάρτυς Γεώργιε.

Χαλεπαῖς ἀρρώσiais, καὶ νεσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομενω Παρθένε σὺ μοι
βοήθησον, τῶν λαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν
ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σε ἐν θεί-
νοῖς ἀεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖᾳ πανύμνητε Θεοτόκε.

», Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Ἔτα τὸ παρόν.

Πρεσβεία Θερμῆ.

Πρεσβεία Θερμῆ τη σῆ πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι τοὺς
δούλους σου, τοὺς ἐπὶ σοὶ προσφεύγοντας, ἐπίδρομῆς τε βαρβάρων ἄγιε, καὶ
τῶν παγίδων ἐτι τοῦ ἐχθροῦ, παντὸς κινδύνου τε Γεώργιε μέγιστε.

Ἦιδ ἡ δ'. Ἐισακήκοα Κύριε.

Τοὺς προσρέχουσαι ἄγιε, σκέπη σου τῇ θείᾳ γενουῖ ἀντίληψις, καὶ πανῶ-
λους προθυμότητος, ἰατὴρ τρισμέγιστε Γεώργιε.

Τῶν βαρβάρων τὴν ἐφοδον, δάωξον λιταῖς σου ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, καὶ
πανώλους ἐλευθέρωσον, καὶ κινδύνων μάκαρ τοὺς τιμῶντάς σε.

Σὺ ἐφάνης ἀντίληψις, ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου, καὶ κινδύ-
νων ἠλευθέρωσας, ληστρικῶν ἐφόδων καὶ πανώλεος.

Ἐπὶ κλίνης οἰκίας μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγα-
θος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπρόθευε.

Ὡιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, βαρβαρικῆς ἐφόδου καὶ συμ-
φορᾶς, καὶ λοιμικῶν νοσημάτων μάκαρ Γεώργιε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνομβρίας καὶ λιμοῦ συμφο-
ρᾶς, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης τε μάκαρ Γεώργιε.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πεποιθότας ἡμᾶς ἅγιε, ἐκ τῶν κινδύων καὶ τῶν δυ-
σχερῶν, καὶ τῆς πανώλεος μάρτυς μάκαρ Γεώργιε.

Ἰασαι ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα,
καὶ τὴν ὑγίαν τῇ ποσειδείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὡιδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου τοῦ λοιμικοῦ ἀπάλλαξον, τοὺς εἰς σέ προσπεφευγότας ἐν πίσει,
δακρυρροοῦντας καὶ κλίνοντας γόνυ, καὶ ἐκβοῶντας τὸ, Πρόφθασον ἅγιε, καὶ σῶ-
σον ἡμᾶς ἐπιδρομῆς, τῶν βαρβάρων παμμάκρο Γεώργιε.

Ἐξάρπασον συμφορῶν μακρόριε, καὶ δευῆς πανωλεθρίας καὶ ζάλης, τρι-
κυμιῶν, ἀστραπῶν καὶ χαλάζης, καὶ πάσης ἡμᾶς δευῆς περισύσεως, ἀκρίδος τε
καὶ τοῦ λιμοῦ, ταῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς ἰκεσίαις σου.

Ὡς ἔσωσας νεανίαν ἅγιε, τῆς δευῆς ἀιχμαλωσίας τὸ πάλαι, αὐτῷ κἀμέ

νῦν ἐκλύτρωσαι μάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν θερμῇ μεσιτείᾳ σου, πανώλεος βλάβης
καὶ φθορᾶς, συμφορῶν καὶ κινδύνων Γεώργιε.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις τῇ σαρκίμου, ἀλλ'
ἢ Θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέο-
μαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ
πάθῶν τοὺς σοι καταφεύγοντας, ὡς ἔνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν λόγου ἀνερμηνεύτως.

» Καὶ μνημενεύει ὁ ἱερεὺς.

Ἐἶτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Προσασία καὶ σκέπη φρουρὸς καὶ ὑπέρμαχος, ὑπάρχεις ἢ μὲν τοῖς ἐν πίσει
σοι προσρέγουσι, μὴ παρίδῃς ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου τὰς φωνὰς, ἀλλὰ πρόφθα-
σον ὡς συμπαθῆς, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀνάγκης κινδύνων τε καὶ θλίψεων, δαίμονος
τῶν παγίδων, βαρβάρων ἐπιδρομῆς τε, καὶ πανώλεος βλάβης καὶ φθορᾶς, προ-
λίθλιε Γεώργιε μέγιστε.

» Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

» Εὐαγγέλιον, ζήτηε εἰς τὴν Παράκλησιν τοῦ ἁγίου Σεραφείμ.

» Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεῆμον.

» Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἀθλοφόρε μέγιστε, καὶ τοῦ Κυρίου ὀπλίτα, μάρτυς συμπαθίζετε, ἀθλητὰ
Γεώργιε καὶ ἀήττητε, τῶν πιστῶν καύχημα, ὁ φρουρὸς καὶ φύλαξ, μὴ παρίδῃς

τοὺς ἰκέτας σου, ἀλλὰ σὺ πρόφθασον, καὶ ἐκ τῶν κινδύνων ἐξάρπασον, πανώ-
λους ἀσθενείας τε, καὶ βαρβαρικῆς ἐπιθέσεως, πάντων δυσχερῶν τε, δαιμόνων
ἐπηρείας καὶ ἐχθρῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Κύριον, καὶ ταῖς παρακλήσεσιν.
Ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά.

ᾠδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ νοσημάτων φθορᾶς, ἐξάρ-
πασόν με τάχος, Θερμαῖς ταῖς ἰκεσίαις πρὸς Θεὸν καὶ δεήσεσι, ταῖς σαῖς με-
γαλομάρτυς Γεώργιε τρισμάκαρ.

Ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ τοῦ σώματος τάχος με σὺ ἀπάλλαξον, Γεώργιε
τρिसμάκαρ, ἐπιβουλῆς παντοίας δαιμόνων καὶ δεινῆς περιζάσεως, καὶ τῆς αἰχμα-
λωσίας καὶ πάσης κακουχίας.

Σρατιῶτα ἀπλίτα, ἀθλοφόρε γενναῖε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, πρόφθασον ἐν
κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ λύτρωσαι λιταῖς σου ἡμᾶς τοὺς σοὺς
οἰκέτας.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσ-
ιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ Θεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἡμῶν
ἀποτεκοῦσα.

ᾠδὴ η. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ἀρσιεά σε τοῦ Χριστοῦ σρατιώτην, ἰκετεύω τοῦ ρυσθῆναί με πάσης,
βλάβης λοιμικῆς τε καὶ νόσου ὀλεθρίας.

Τὸν τροπαιοῦχόν σε τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρον, ἰκετεύω Γεώργιε τρισμάκαρ,
λύτρωσαί με τάχος ἐπιβουλῆς δαιμόνων.

Τὸν γεωργὸν σε τῆς εὐσεβείας ὀπλίτην, ἱκετεύω τὸν Θεοῦ καὶ προσάτην
ἵνα με λήτρῳσῃς πανωλεθρίας νόσου.

Κεκοσμημένον σὺ ἀνεδείχθης Παρθένε, τῶν χορίτων τοῦ πνεύματος δοχεῖον,
ὅθεν λύτρωσαί με λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου.

ᾠδὴ 9. Κυρίως Θεοτόκου.

Ὅλος ἐγὼ προσπίπτω, σκέπη σου τῇ Θεῖα, τοῦ λυτρωθῆναι παμμάρκαρ με
νόσου δευνῆς, ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων καὶ περιζάσεως.

Σωτήρα καὶ προσάτην, σὲ ἐπικαλοῦμαι, ἵνα προφθάσῃς ἐν τάχει καὶ ἐκλυ-
τρώσῃς με, τῆς τῶν δαιμόνων ἀπάτης φρενοβλαθείας τε.

Μακάριόν σε τίλες, ἐδέξατο τρισμάκαρ, μεγαλομάρτυς Θεῖε Χριστοῦ Γεώρ-
γει, ὅθεν ἡμᾶς πάντας πάσης λύτρωσαι θλίψεως.

Ἄνυμφευτε παρθένε, Μήτηρ Θεοτόκε, λοιμοῦ φθορᾶς καὶ θλίψεως μὲ
ἀπάλλαξον, λιταῖς Γεωργίου τοῦ Θεοῦ μεγαλομάρτυρος.

» Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

» Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Χαίροις αἰχμαλώτων ὁ λυτρωτῆς, καὶ κινδυνευόντων ὁ θερμότατος βοη-
θὸς, Γεώργιε μάκαρ σῶσον ἡμᾶς ἀνάγκης, λοιμοῦ πανωλεθρίου, τῇ προσασίᾳ σου.

Χαίροις τῶν μαρτύρων ἡ καλλονῇ, καὶ τοῦ διαδάλου ὁ ἀντίμαχος καὶ
ἐχθρὸς, Γεώργιε μάκαρ ρῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, καὶ πά-
σης θλίψεως.

Πρόφθασον καὶ λύτρωσον ἀθλήτᾶ, Γεώργιε μάκαρ, τῆς βαρβάρων ἐπιδρο-
μῆς, λοιμοῦ πανωλεθρίου, παντὸς ἄλλου κινδύνου, ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς σου καὶ
παρακλήσεσι.

Λύτρωσαι τοὺς δούλους σου ὀθλητὰ, ληστρικῆς ἐφόδου, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων δυσχερῶν τε, Γεώργιε τρισμάκαρ, τῆ προσασίᾳ σου.

„ Εἰδὲ βούλει, ζῆτει καὶ εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταί.

„ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά· Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Δόξα, τό παρόν τοῦ ἁγίου· ἤχος δ΄.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλείων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν·

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνας τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Πάντων ἀθλοφόρε ὁ φρουρὸς, καὶ καταφυγὴ σὺ ὑπάρχεις, τῶν προσφυγόντων εἰς σέ, ἅγιε Γεώργιε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῆ σῆ προσασίᾳ, λύτρωσαί τοὺς δούλους σου καὶ λοιμικῆς τῆς φθορᾶς, πάσης περιστάσεως ἄλλης, τοὺς ἀσπαζομένους ἐν πίστει, τὴν σεπτὴν καὶ θείαν σου ἐμφύρειαν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.